

"Als het nu avond geworden was, zelde Jezus tot hen: laat ons overvaren naar de andere oever"
(Marcus 4 : 35.)

† TOT ZALIG AANDENKEN †
aan Mevrouw

Maria-Catharina DEPESEMIER

echtgenote van Mijnheer ARTHUR PIETERS

geboren te Nederbrakel, de 25 januari 1883, en er zacht in de Heer ontslapen, de 7 november 1956.
Getrouwd door de H. H. Sacramenten der stervenden.

Ze was lid van verscheidene godvruchtige Genootschappen.

Moeder, edelste pand en schoonste beeld op aarde, bij Uw heengaan beseffen we in diepe verslagenheid welke kostbare schat wij hebben verloren. Een moeder bidt, werkt, waakt, zorgt en offert voor haar kinderen, ze vergeeft hun als ze iets misdaan hebben en het enige verdriet dat ze ons ooit aandoet is te sterven en ons te verlaten.

Diep van geloof, sterk van karakter, stevende ze haar schip recht door de levenszee. De Christelijke gedachte was steeds haar haven. Al haar dagen waren vol toewijding en zorg voor haar huisgezin, echtgenoot en kinderen.

God zegende haar met een sterke en langdurige gezondheid. Hij beschermde haar kleine kroost in de eerste wereldbrand, toen vader weg was en verenigde allen terug rond de haard na de strijd van '40 en de krijgsgevangenschap.

Terwijl de bezetter nieuwe zorgen baarde voor moeder, vroeg de Heer haar grootste offer: zij had maar één dochter en ze zou in 't klooster gaan. In de schaduw van het ouderlijk huis zou ze zich opsluiten, om haar leven aan de jeugd te wijden.

Moeder zorgde nu nog harder.

Er kwam verpozen, de kinderen huwden, nieuwe haarden en nieuwe zielen "vreugden".

Toen kwam de geheime, slopende ziekte, waar noch mens, noch wetenschap tegen strijden kan. Na korte tijd wist moeder dat ze getekend was... ze aan-

vaarde, én met de wil én met de rede, haar allerlaatste offer. Ze gaf het stuur af, ontdeed zich volledig van alle aardse beslommeringen, en richtte de blik naar boven. Haar bijna onmenselijk lijden en pijn droeg ze zonder één klacht, zij zelf sprak vader en de kinderen moed en troostwoorden toe.

De Heer schonk zijn laatste zegen: haar zachte en stichtende dood, omringd van al haar kinderen, was dan ook de zichtbare bekroning van haar recht en deugdzaam leven.

Bemide echtgenoot, kinderen en kleinkinderen, ik dank U voor de beste zorgen die gij gedurende maanden, dag en nacht, met liefde aan mij hebt besteed.

Duurbare zusters, broer, schoonbroers, schoonzusters, familieleden en vrienden, ook U dank ik voor de liefde en de toewijding. En Gij, Eerwaarde Zusterkens die mij met zoveel tederheid verpleegde, ik dank U, en bidt voor mij. Tot weerziens in de eeuwige vreugde.

Goede Jezus, geef haar de eeuwige rust.

Mr Arthur Pieters.

Mr & Mw Hector Pieters-Heyse en kinderen.

Eerw. Zuster Marie-Magda, in de wereld
Agnes Pieters, bij de Zusters van het
H. Hart te Nederbrakel.

Mr & Mw Albert Pieters-Vanderlinden en kinderen.

Mr & Mw Armand Pieters-Bertouil en dochtertje.

De familiën Depessemier, Pieters, Saeytydt, en Flamee,

zeer getroffen door bliken van christelijk medevoelen, danken U oprecht.

Nederbrakel, 12 november 1956.

Nederbrakel Druk. W. v. O. Surdinaourt